

41995A1127(01)

27.11.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

C 316/2

KONWENCJA**sporządzona na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu)**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszej Konwencji, państwa członkowskie Unii Europejskiej,

POWOŁUJĄC SIĘ na akt Rady z dnia 26 lipca 1995 r.,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ pilnych problemów wynikających z terroryzmu, nielegalnego handlu narkotykami i innych poważnych przestępstw międzynarodowych,

MAJĄC NA UWADZE, iż niezbędny jest postęp w zakresie solidarnego działania i współpracy między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w szczególności poprzez poprawę współpracy policyjnej między państwami członkowskimi,

MAJĄC NA UWADZE, iż taki postęp powinien umożliwić dalszą poprawę ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego,

MAJĄC NA UWADZE, iż o utworzeniu Europejskiego Urzędu Policji (Europol) postanowiono w Traktacie o Unii Europejskiej z dnia 7 lutego 1992 r.,

W ŚWIETLE decyzji Rady Europejskiej z dnia 29 października 1993 r., iż Europol ma zostać ustanowiony w Niderlandach z siedzibą w Hadze,

W TROSCE o wspólny cel, którym jest poprawa współpracy policyjnej w dziedzinie zwalczania terroryzmu, nielegalnego handlu narkotykami i innych poważnych przestępstw międzynarodowych poprzez stałą, poufną i intensywną wymianę informacji między Europolem a jednostkami narodowymi państw członkowskich,

ROZUMIEJĄC, że formy współpracy ustanowione w niniejszej Konwencji nie powinny mieć wpływu na inne formy współpracy, dwustronnej bądź wielostronnej,

W PRZEKONANIU, że w dziedzinie współpracy policyjnej, szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę praw jednostek, w szczególności na ochronę ich danych osobowych,

MAJĄC NA UWADZE, iż działania Europolu na mocy niniejszej Konwencji pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnot Europejskich; mając na uwadze, iż Europol i Wspólnoty mają wspólny interes, w ramach Unii Europejskiej, w ustanawianiu rodzajów współpracy umożliwiających każdemu z nich wykonywanie swoich zadań w jak najbardziej efektywny sposób,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

SPIS TREŚCI

		Strona
Tytuł I	UTWORZENIE I ZADANIA	15
Artykuł 1	Ustanowienie	15
Artykuł 2	Cel	15
Artykuł 3	Zadania	15
Artykuł 4	Jednostki narodowe	16
Artykuł 5	Oficerowie łącznikowi	16
Artykuł 6	Komputerowy system zgromadzonych informacji	17
Tytuł II	SYSTEM INFORMACYJNY	17
Artykuł 7	Tworzenie systemu informacyjnego	17
Artykuł 8	Zawartość systemu informacyjnego	18
Artykuł 9	Prawo dostępu do systemu informacyjnego	18
Tytuł III	PLIKI ROBOCZE DO CELÓW ANALIZY	19
Artykuł 10	Gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie danych osobowych	19
Artykuł 11	System indeksu	20
Artykuł 12	Polecenie otwarcia pliku z danymi	21
Tytuł IV	WSPÓLNE POSTANOWIENIA O PRZETWARZANIU INFORMACJI	21
Artykuł 13	Obowiązek powiadamiania	21
Artykuł 14	Standard ochrony danych	21
Artykuł 15	Odpowiedzialność w sprawach dotyczących ochrony danych	22
Artykuł 16	Postanowienia w sprawie sporządzania sprawozdań	22
Artykuł 17	Zasady korzystania z danych	22
Artykuł 18	Przekazywanie danych państwom trzecim i instytucjom trzecim	22
Artykuł 19	Prawo dostępu	23
Artykuł 20	Poprawianie i usuwanie danych	24
Artykuł 21	Terminy przechowywania i usuwania plików z danymi	25
Artykuł 22	Poprawianie i gromadzenie danych w aktach papierowych	25
Artykuł 23	Krajowy organ nadzorczy	25
Artykuł 24	Wspólny organ nadzorczy	25
Artykuł 25	Bezpieczeństwo danych	26
Tytuł V	STATUS PRAWNY, ORGANIZACJA I POSTANOWIENIA FINANSOWE	27
Artykuł 26	Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych	27
Artykuł 27	Organy Europolu	27
Artykuł 28	Zarząd	27
Artykuł 29	Dyrektor	28
Artykuł 30	Personel	29
Artykuł 31	Poufność	29
Artykuł 32	Obowiązek dyskrecji i poufności	29
Artykuł 33	Języki	30

	Strona
Artykuł 34 Informowanie Parlamentu Europejskiego	30
Artykuł 35 Budżet	30
Artykuł 36 Audyt	31
Artykuł 37 Umowa w sprawie siedziby	31
Tytuł VI ODPOWIEDZIALNOŚĆ I OCHRONA PRAWNA	32
Artykuł 38 Odpowiedzialność za nieuprawnione lub nieprawidłowe przetwarzanie danych	32
Artykuł 39 Odpowiedzialność z innych tytułów	32
Artykuł 40 Rozstrzyganie sporów	32
Artykuł 41 Przywileje i immunitety	32
Tytuł VII POSTANOWIENIA KOŃCOWE	33
Artykuł 42 Stosunki z państwami trzecimi i instytucjami trzecimi	33
Artykuł 43 Zmiany Konwencji	33
Artykuł 44 Zastrzeżenia	33
Artykuł 45 Wejście Konwencji w życie	33
Artykuł 46 Przystąpienie nowych państw członkowskich	34
Artykuł 47 Depozytariusz	34
Załącznik określony w artykule 2	40
Deklaracja	42

TYTUŁ I

UTWORZENIE I ZADANIA

Artykuł 1

Ustanowienie

1. Państwa członkowskie Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”, niniejszym ustanawiają Europejski Urząd Policji, zwany dalej „Europol”.

2. Europol współpracuje z jedną jednostką narodową każdego państwa członkowskiego, ustanowioną lub wyznaczoną zgodnie z art. 4.

Artykuł 2

Cel

1. Celem Europolu jest, w ramach współpracy między państwami członkowskimi zgodnie z art. K.1 ust. 9 traktatu o Unii Europejskiej, poprawa, za pomocą środków określonych w niniejszej Konwencji, skuteczności i współpracy między właściwymi władzami państw członkowskich w zapobieganiu i zwalczaniu terroryzmu, nielegalnego handlu narkotykami i innych poważnych przestępstw międzynarodowych wszędzie tam, gdzie istnieją faktyczne oznaki działania zorganizowanej struktury przestępczej oraz dwa lub więcej państw członkowskich zostało dotkniętych wspomnianymi przestępstwami w sposób wymagający wspólnego działania państw członkowskich ze względu na skalę, znaczenie i konsekwencje tych przestępstw.

2. Aby stopniowo osiągnąć cel wspomniany w ust. 1, wstępne działania Europolu obejmują zapobieganie i zwalczanie nielegalnego handlu narkotykami, handlu substancjami nuklearnymi i radioaktywnymi, przemytu nielegalnych imigrantów, handlu ludźmi i przestępstw związanych z pojazdami silnikowymi.

Najpóźniej w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji Europol zajmie się również przestępstwami popełnionymi lub takimi, które mogą zostać popełnione, w ramach działań terrorystycznych wymierzonych przeciwko życiu, zdrowiu, wolności lub mieniu. Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, może podjąć decyzję o poleceniu Europolowi zajęcia się takimi działaniami terrorystycznymi przed upływem tego terminu.

Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, może podjąć decyzję o poleceniu Europolowi zajęcia się innymi przestępstwami

wymienionymi w załączniku do niniejszej Konwencji lub szczególnymi ich odmianami. Przed podjęciem działania Rada poleca Zarządowi przygotowanie decyzji, w szczególności określenie następstw budżetowych i personalnych dla Europolu.

3. Kompetencje Europolu w dziedzinie przestępstw lub ich szczególnych odmian obejmują zarówno:

- 1) pranie brudnych pieniędzy, pozostające w związku z tymi przestępstwami lub ich szczególnymi odmianami;
- 2) przestępstwa powiązane z tymi przestępstwami.

Następujące rodzaje czynów są uważane za powiązane i są uwzględniane zgodnie z procedurami określonymi w art. 8 i 10:

- przestępstwa mające na celu uzyskanie środków służących do popełniania czynów leżących w zakresie kompetencji Europolu,
- przestępstwa mające na celu ułatwienie lub dokonanie czynów leżących w zakresie kompetencji Europolu,
- przestępstwa mające na celu zapewnienie bezkarności za czyny leżące w zakresie kompetencji Europolu.

4. Do celów niniejszej Konwencji „właściwe organy” oznaczają wszystkie instytucje publiczne w państwach członkowskich, odpowiedzialne zgodnie z prawem krajowym za zapobieganie i zwalczanie przestępstw.

5. Do celów ust. 1 i 2 „nielegalny handel narkotykami” oznacza przestępstwa wymienione w art. 3 ust. 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 20 grudnia 1988 r. o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi oraz w postanowieniach zmieniających lub zastępujących tę Konwencję.

Artykuł 3

Zadania

1. W ramach celu określonego zgodnie z arty. 2 ust. 1 podstawowe zadania Europolu obejmują:

- 1) ułatwienie wymiany informacji między państwami członkowskimi;
- 2) pozyskiwanie, zestawianie i analizowanie informacji, również danych wywiadowczych;

- 3) niezwłoczne powiadomienie właściwych organów państw członkowskich za pośrednictwem jednostek narodowych, o których mowa w art. 4, o informacjach ich dotyczących i wszelkich związkach ustalonych między przestępstwami;
- 4) pomoc w dochodzeniach prowadzonych w państwach członkowskich przez przekazywanie wszystkich istotnych informacji jednostkom narodowym;
- 5) utrzymywanie komputerowego systemu zgromadzonych informacji, zawierającego dane zgodnie z art. 8, 10 i 11.

2. Mając na celu poprawę współpracy i skuteczności właściwych organów w państwach członkowskich za pośrednictwem jednostek narodowych, w związku z realizacją celu określonego w art. 2 ust. 1, dodatkowe zadania Europolu obejmują:

- 1) rozwój wiedzy specjalistycznej w zakresie procedur dochodzeniowych właściwych władz państw członkowskich i zapewnianie doradztwa w zakresie prowadzenia dochodzeń;
 - 2) zapewnianie strategicznych danych wywiadowczych, w celu ułatwienia i wspierania efektywnego i skutecznego wykorzystania środków dostępnych na poziomie narodowym do działań operacyjnych;
 - 3) przygotowywanie sprawozdań dotyczących sytuacji ogólnej.
3. W związku ze swoim celem określonym w art. 2 ust. 1 Euro-pol może dodatkowo i zgodnie z zasobami osobowymi i budżetowymi, jakimi dysponuje, oraz w granicach ustalonych przez Zarząd, wspierać państwa członkowskie poprzez doradztwo i badania w następujących obszarach:
- 1) szkolenia członków właściwych organów;
 - 2) organizacji i wyposażenia tych organów;
 - 3) metod zapobiegania przestępstwom;
 - 4) technicznych i kryminalistycznych metod policyjnych oraz procedur dochodzeniowych.

Artykuł 4

Jednostki narodowe

1. Każde państwo członkowskie ustanawia lub wyznacza jednostkę narodową do wykonania zadań wymienionych w niniejszym artykule.

2. Jednostka narodowa jest jedynym organem pośredniczącym w kontaktach między Europolem a właściwymi organami krajowymi. Stosunki między jednostką narodową a właściwymi organami reguluje prawo krajowe, w szczególności właściwe krajowe wymogi konstytucyjne.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, które umożliwiają jednostkom narodowym wykonanie zadań, w szczególności dostęp do odpowiednich danych krajowych.

4. Zadania jednostek krajowych obejmują:

- 1) dostarczanie Europolowi z własnej inicjatywy informacji i danych wywiadowczych, niezbędnych do wykonywania jego zadań;
- 2) odpowiadanie na wnioski Europolu o informacje i dane wywiadowcze oraz doradztwo;
- 3) aktualizację informacji i danych wywiadowczych;
- 4) dokonywanie oceny informacji i danych wywiadowczych zgodnie z prawem krajowym dla właściwych organów i przekazywanie im tych materiałów;
- 5) występowanie do Europolu z wnioskami o doradztwo, informacje, dane wywiadowcze i analizy;
- 6) dostarczanie Europolowi danych do gromadzenia w systemie komputerowym;
- 7) zapewnienie przestrzegania prawa przy każdej wymianie informacji z Europolem.

5. Bez uszczerbku dla wykonywania kompetencji nałożonych na państwa członkowskie, określonych w art. K.2 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególnych przypadkach jednostka narodowa nie ma obowiązku przekazywania informacji i danych wywiadowczych, o których mowa w art. 7 i 10 ust. 4 pkt 1, 2 i 6 i jeżeli ich przekazanie może:

- 1) szkodzić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego; lub
 - 2) zagrażać powodzeniu prowadzonego dochodzenia lub bezpieczeństwu osób;
 - 3) dotyczyć informacji o organizacjach lub specyficznych działaniach wywiadowczych w sferze bezpieczeństwa państwa.
6. Koszty utrzymywania kontaktu jednostek narodowych z Europolem ponoszą państwa członkowskie i poza kosztami połączeń nie obciążają one Europolu.
7. Szefowie jednostek narodowych zbierają się w miarę potrzeby w celu udzielenia wsparcia Europolowi poprzez doradztwo.

Artykuł 5

Oficerowie łącznikowi

1. Każda jednostka narodowa oddelegowuje do Europolu co najmniej jednego oficera łącznikowego. Liczba oficerów łącznikowych wysyłanych do Europolu przez państwa członkowskie jest ustanawiana jednomyślną decyzją Zarządu; decyzja ta może być zmieniona w każdym czasie jednomyślną decyzją Zarządu. O ile postanowienia szczególne niniejszej Konwencji nie stanowią inaczej, oficerowie łącznikowi podlegają prawu krajowemu oddelegującego państwa członkowskiego.

2. Oficerowie łącznikowi są instruowani przez swoje jednostki krajowe, aby reprezentowali interesy tych jednostek w Europolu, zgodnie z prawem krajowym oddelegowującego państwa członkowskiego oraz zgodnie z postanowieniami dotyczącymi administracji Europolu.

3. Bez uszczerbku dla postanowień art. 4 ust. 4 i 5, oficerowie łącznikowi, w ramach celu ustanowionego w art. 2 ust. 1, uczestniczą w wymianie informacji między jednostką narodową, która ich oddelegowała a Europolu, w szczególności poprzez:

- 1) dostarczanie Europolowi informacji z oddelegowującej jednostki narodowej;
- 2) przekazywanie informacji z Europolu do oddelegowującej jednostki narodowej; oraz
- 3) współpracę z urzędnikami Europolu poprzez dostarczanie informacji i doradztwo w dziedzinie analizy informacji, dotyczących oddelegowującego państwa członkowskiego.

4. Jednocześnie oficerowie łącznikowi uczestniczą w wymianie informacji pochodzących z ich jednostki narodowej i w koordynacji wynikających z tego środków, zgodnie z ich prawem krajowym i w ramach celu ustanowionego w art. 2 ust. 1.

5. W zakresie niezbędnym do wykonania zadań, zgodnie z powyższym ust. 3, oficerowie łącznikowi mają prawo zapoznać się z różnymi aktami zgodnie z właściwymi postanowieniami wyszczególnionymi w odnośnych artykułach.

6. Artykuł 25 stosuje się *mutatis mutandis* do działalności oficerów łącznikowych.

7. Bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Konwencji prawa i obowiązki oficerów łącznikowych wobec Europolu ustala jednomyślnie Zarząd.

8. Oficerowie łącznikowi korzystają z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania swoich zadań, zgodnie z art. 41 ust. 2.

9. Europol zapewnia nieodpłatnie państwom członkowskim pomieszczenia w budynku Europolu potrzebne oficerom łącznikowym do wykonywania ich pracy. Wszystkie inne koszty związane z oddelegowaniem oficerów łącznikowych ponosi oddelegowujące państwo członkowskie; dotyczy to również wydatków na sprzęt dla oficerów łącznikowych, o ile podczas sporządzania budżetu Europolu Zarząd, stanowiąc jednomyślnie, w konkretnym przypadku nie zaleci inaczej.

Artykuł 6

Komputerowy system zgromadzonych informacji

1. Europol utrzymuje komputerowy system zgromadzonych informacji, składający się z następujących elementów:

- 1) systemu informacyjnego, o którym mowa w art. 7, z ograniczoną i ściśle określoną zawartością, który umożliwia szybkie odszukanie informacji dostępnych państwom członkowskim i Europolowi;
- 2) plików roboczych, o których mowa w art. 10, stworzonych w odniesieniu do różnych okresów analizy i zawierających wszechstronne informacje; oraz
- 3) systemu indeksu, zawierającego niektóre dane szczegółowe z akt przeznaczonych do analizy, o których mowa w pkt 2, stosownie do ustaleń przewidzianych w art. 11.

2. Komputerowy system zgromadzonych informacji prowadzony przez Europol nie może w żadnym wypadku być podłączony do innych systemów automatycznego przetwarzania danych, z wyjątkiem systemu automatycznego przetwarzania danych jednostek narodowych.

TYTUŁ II

SYSTEM INFORMACYJNY

Artykuł 7

Tworzenie systemu informacyjnego

1. W celu wykonania swoich zadań Europol tworzy i utrzymuje komputerowy system informacyjny. System informacyjny, do którego państwa członkowskie reprezentowane przez swoje jednostki narodowe i oficerów łącznikowych mogą bezpośrednio wprowadzać dane zgodnie z ich procedurami krajowymi i do którego Europol może bezpośrednio wprowadzać dane dostarczone przez państwa trzecie i instytucje trzecie oraz dane pochodzące z analiz, jest bezpośrednio dostępny w celu konsultacji dla jednostek narodowych, oficerów łącznikowych, dyrektora, zastępców dyrektora i nałożycie umocowanych urzędników Europolu.

Bezpośredni dostęp jednostek narodowych do systemu informacyjnego odnośnie do osób, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, jest ograniczony jedynie do danych osobowych wyszczególnionych w art. 8 ust. 2. Pełen zakres danych, jaki może być potrzebny w przypadku szczegółowego zapytania, jest dostępny takim osobom za pośrednictwem oficerów łącznikowych.

2. Europol:

- 1) ma zadanie zapewnienia przestrzegania postanowień regulujących współpracę w zakresie systemu informacyjnego i jego zarządzania; oraz
- 2) jest odpowiedzialny za prawidłowe działanie systemu informacyjnego pod względem technicznym i operacyjnym.

Europol podejmie w szczególności wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić prawidłowe wdrażanie środków, o których mowa w art. 21 i 25, dotyczących systemu informacyjnego.

3. Jednostka narodowa każdego państwa członkowskiego jest odpowiedzialna za komunikację z systemem informacyjnym. Jest ona w szczególności odpowiedzialna za środki bezpieczeństwa, o których mowa w art. 25, dotyczące urządzeń do przetwarzania danych używanych na terytorium danego państwa członkowskiego, za przegląd zgodnie z art. 21 i jeżeli wymagają tego przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz procedury tego państwa członkowskiego, za prawidłowe wykonanie postanowień niniejszej Konwencji w innych dziedzinach.

Artykuł 8

Zawartość systemu informacyjnego

1. System informacyjny może być używany jedynie do przechowywania, zmieniania i wykorzystania danych, które są niezbędne do wykonywania przez Europol jego zadań, z wyjątkiem danych dotyczących przestępstw powiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 3 akapit drugi. Wprowadzane dane dotyczą:

- 1) osób, które zgodnie z prawem krajowym odpowiedniego państwa członkowskiego są podejrzane o popełnienie lub udział w przestępstwie, które na mocy art. 2 objęte jest kompetencją Europolu lub osób, które zostały skazane za takie przestępstwo;
- 2) osób, wobec których istnieją poważne podstawy, na mocy prawa krajowego, do podejrzenia, że popełnią przestępstwo, które na mocy art. 2 jest objęte kompetencją Europolu.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, mogą zawierać jedynie następujące szczegóły:

- 1) nazwisko, nazwisko panińskie, imiona oraz wszelkie pseudonimy, przydomki lub przyjęte nazwiska;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) płeć; oraz
- 5) w miarę potrzeb, inne cechy charakterystyczne, które mogą pomóc w identyfikacji osoby, włącznie ze szczególnymi, obiektywnie istniejącymi cechami fizycznymi, które są niezmienne.

3. Poza danymi, o których mowa w ust. 2, i danymi dotyczącymi Europolu lub jednostki narodowej wprowadzającej dane, system informacyjny może być również wykorzystywany do przechowywania, zmieniania i wykorzystania następujących danych dotyczących osób, o których mowa w ust. 1:

- 1) przestępstw, domniemyanych przestępstw wraz z czasem i miejscem ich popełnienia;
- 2) środków, jakie zostały lub mogą zostać użyte do popełnienia przestępstw;

3) służb zajmujących się sprawą i odpowiedniego numeru akt;

4) domniemanego członkostwa w organizacji przestępczej;

5) skazań, w przypadku gdy dotyczą przestępstw objętych kompetencją Europolu na mocy art. 2.

Powyższe dane mogą zostać wprowadzone także wówczas, gdy jeszcze nie zawierają odniesienia do osób. W przypadku gdy Europol wprowadza dane samodzielnie, poza numerem akt podaje również, czy dane dostarczone zostały przez stronę trzecią czy też są wynikiem własnych analiz.

4. Dodatkowe informacje, będące w posiadaniu Europolu lub jednostki narodowej, dotyczące grup osób, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazywane dowolnej jednostce narodowej lub Europolowi, na ich wniosek. Jednostki narodowe przekazują informacje zgodnie z ich prawem krajowym.

W przypadku gdy dodatkowe informacje dotyczą jednego lub więcej powiązanych przestępstw, zgodnie z określeniem zawartym w art. 2 ust. 3 akapit drugi, dane przechowywane w systemie informacyjnym są odpowiednio oznaczone, aby umożliwić jednostce narodowej i Europolowi wymianę informacji na temat powiązanych przestępstw.

5. W przypadku odstąpienia od postępowania przeciw danej osobie lub uniewinnienia takiej osoby dane odnoszące się do odpowiedniej decyzji zostają usunięte.

Artykuł 9

Prawo dostępu do systemu informacyjnego

1. Tylko jednostka narodowa, oficerowie łącznikowi, dyrektor, zastępcy dyrektora lub należycie umocowani urzędnicy Europolu mają prawo do wprowadzania danych bezpośrednio do systemu informacyjnego i ich wyszukiwania. Dane mogą być wyszukiwane w przypadku, gdy jest to niezbędne do wykonywania zadań Europolu w określonej sprawie; wyszukiwanie danych odbywa się zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz procedurami jednostki wyszukiującej, z zastrzeżeniem wszelkich dodatkowych postanowień zawartych w niniejszej Konwencji.

2. Tylko jednostka, która wprowadzała dane, może je zmieniać, poprawiać lub usuwać. W przypadku gdy jednostka ma powody, by uważać, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2, są nieprawidłowe lub chce je uzupełnić, powinna niezwłocznie powiadomić o tym jednostkę, która wprowadzała dane; jednostka ta niezwłocznie bada takie powiadomienie i w razie konieczności niezwłocznie zmienia, uzupełnia, poprawia bądź usuwa dane. W przypadku gdy system zawiera dane, o których mowa w art. 8 ust. 3, dotyczące osoby każda jednostka może wprowadzić dodatkowe dane, o których mowa w art. 8 ust. 3. W przypadku oczywistych sprzeczności między wprowadzanymi danymi zainteresowane jednostki konsultują się wzajemnie i osiągają porozumienie. W przypadku gdy jednostka zamierza całkowicie

usunąć dane, o których mowa w art. 8 ust. 2, dotyczące danej osoby i w przypadku, gdy dane, o których mowa w art. 8 ust. 3, dotyczące tej samej osoby, zostały wprowadzone przez inne jednostki, odpowiedzialność w zakresie ochrony danych zgodnie z art. 15 ust. 1 i prawo do wprowadzania zmian, uzupełniania, poprawiania i usuwania takich danych zgodnie z art. 8 ust. 2 są przeniesione na następną w kolejności jednostkę, która wprowadziła dane, o których mowa w art. 8 ust. 3, dotyczące tej osoby. Jednostka zamierzająca usunąć dane informuje o swoim zamiarze jednostkę, na którą przeniesiono odpowiedzialność za ochronę danych.

3. Odpowiedzialność za dopuszczalność wyszukiwania, wprowadzania danych i zmian w systemie informacyjnym ponosi jednostka wyszukiwająca, wprowadzająca dane i dokonująca zmian; musi istnieć możliwość zidentyfikowania tej jednostki. Przekazywanie informacji między jednostkami narodowymi a właściwymi organami państw członkowskich jest regulowane przez prawo krajowe.

TYTUŁ III

PLIKI ROBOCZE DO CELÓW ANALIZY

Artykuł 10

Gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie danych osobowych

1. O ile jest to niezbędne do osiągnięcia celu ustanowionego w art. 2 ust. 1, Europol, poza danymi o charakterze nieosobowym, może przechowywać, zmieniać i wykorzystywać w innych plikach dane dotyczące przestępstw objętych kompetencją Europolu na mocy art. 2 ust. 2, włączając dane o powiązanych przestępstwach, określonych w art. 2 ust. 3 akapit drugi, które przeznaczone są do szczególnych analiz i dotyczą:

- 1) osób, o których mowa w art. 8 ust. 1;
- 2) osób, które mogą być wezwane do złożenia zeznań w dochodzeniach w związku z rozpatrywaniem przestępstwami lub w dalszym postępowaniu karnym;
- 3) osób, które stały się ofiarami jednego z przedmiotowych przestępstw lub w odniesieniu do których pewne fakty dają podstawy, by uważać, iż mogą one stać się ofiarami takiego przestępstwa;
- 4) umów i współpracowników; oraz
- 5) osób, które mogą dostarczyć informacji na temat przedmiotowych przestępstw.

Gromadzenie, przechowywanie i przetwarzanie danych wymienionych w art. 6 zdanie pierwsze Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych jest zabronione, o ile nie jest to konieczne ściśle do celów danych plików i jeżeli takie dane są uzupełnieniem innych danych osobowych, już do tych akt wprowadzonych. Zabrania się selekcionowania określonej grupy osób wyłącznie na podstawie danych wymienionych w art. 6 zdanie pierwsze Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r., z naruszeniem wyżej wymienionych postanowień w odniesieniu do celu.

Rada, stanowiąc jednomyślnie, zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące plików z informacjami przygotowywanych przez Zarząd, które zawierają dodatkowe szczegóły informacji, w szczególności odnośnie do kategorii danych osobowych, określonych w niniejszym artykule i postanowień dotyczących bezpieczeństwa danych i wewnętrznego nadzoru nad ich wykorzystaniem.

2. Pliki takie są tworzone w celach analizy, określanej jako kompletowanie, przetwarzanie lub wykorzystanie danych mające na celu pomoc w dochodzeniu karnym. Każdy projekt analizy pociąga za sobą utworzenie grupy ds. analizy, stowarzyszającej ściśle następujących uczestników, stosownie do zadań określonych w art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 3:

- 1) analityków i innych urzędników Europolu wyznaczonych przez dyrekcję Europolu: tylko analitycy są uprawnieni do wprowadzania danych do plików i ich wyszukiwania;
- 2) oficerów łącznikowych lub ekspertów państw członkowskich dostarczających informacje lub zainteresowanych analizą w rozumieniu ust. 6.

3. Na wniosek Europolu lub z własnej inicjatywy jednostki narodowej, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 5, przekazują Europolowi wszystkie informacje, jakie mogą być niezbędne do wykonywania zadań na mocy art. 3 ust. 1 pkt 2. Państwa członkowskie przekazują takie dane tylko w przypadku, gdy prawo krajowe dopuszcza ich przetwarzanie do celów zapobiegania, analizowania i zwalczania przestępstw.

W zależności od stopnia wrażliwości dane przekazywane przez jednostkę narodową mogą być kierowane do grup ds. analiz pośrednio i za pomocą wszelkich właściwych środków za pośrednictwem odpowiednich oficerów łącznikowych lub bez ich pośrednictwa.

4. Jeżeli dodatkowo do danych, o których mowa w ust. 3, zasadne będzie posiadanie przez Europol innych informacji do wykonywania zadań na mocy art. 3 ust. 1 pkt 2, Europol może zwrócić się z wnioskiem do:

- 1) Wspólnot Europejskich i instytucji prawa publicznego, ustanowionych na mocy Traktatów ustanawiających Wspólnoty;
- 2) innych instytucji prawa publicznego, ustanowionych w ramach Unii Europejskiej;
- 3) podmiotów powołanych na podstawie umów między dwoma lub więcej państwami członkowskimi Unii Europejskiej;
- 4) państw trzecich;
- 5) organizacji międzynarodowych i podległych im instytucji prawa publicznego;
- 6) innych instytucji prawa publicznego, powołanych na podstawie umów między dwoma lub więcej państwami; oraz
- 7) Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej,

o przesyłanie odnośnych informacji za pośrednictwem właściwych środków. Europol może również, na tych samych warunkach i z wykorzystaniem tych samych środków przyjmować informacje dostarczone przez te różne instytucje z ich własnej inicjatywy. Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej i po konsultacji z Zarządem, opracowuje zasady, jakich musi przestrzegać w tym względzie Europol.

5. W zakresie, w jakim Europol jest uprawniony na mocy innych konwencji do uzyskania komputerowego dostępu do danych z innych systemów informacyjnych, Europol może wyszukiwać dane osobowe takim sposobem, o ile jest to konieczne do wykonywania jego zadań na mocy art. 3 ust. 1 pkt 2.

6. Jeżeli analiza ma ogólny i strategiczny charakter, wszystkie państwa członkowskie, za pośrednictwem oficerów łącznikowych lub ekspertów, są zapoznawane z wszystkimi ustaleniami w szczególności poprzez przekazywanie sprawozdań sporządzanych przez Europol.

Jeżeli analiza odnosi się do szczególnych przypadków, które nie dotyczą wszystkich państw członkowskich, oraz ma bezpośredni cel operacyjny, biorą w niej udział przedstawiciele następujących państw członkowskich:

- 1) państw członkowskich, które były źródłem informacji skutkującej decyzją o utworzeniu zbioru akt do analizy, lub takich, które są bezpośrednio zainteresowane tą informacją oraz

państw członkowskich zaproszonych następnie przez grupę ds. analizy do udziału w analizie, ponieważ informacje ich również zaczęły dotyczyć;

- 2) państw członkowskich, które po zapoznaniu się z systemem indeksu stwierdzą, że muszą zostać poinformowane i potwierdzą taką potrzebę na warunkach ustanowionych w ust. 7.

7. Potrzebę poinformowania mogą zgłaszać upoważnieni oficerowie łącznikowi. Każde państwo członkowskie wyznacza i upoważnia ograniczoną liczbę takich oficerów łącznikowych, a następnie przesyła ich wykaz Zarządowi.

Oficer łącznikowy zgłasza potrzebę poinformowania, określoną w ust. 6, za pośrednictwem uzasadnionego pisemnie stanowiska zatwierdzonego przez zwierzchnika, któremu podlega w swoim państwie członkowskim, przekazanego następnie wszystkim uczestnikom analizy. W ten sposób zostaje on automatycznie włączony w toczące się prace nad analizą.

W przypadku sprzeciwu grupy ds. analizy automatyczne włączenie jest odroczone do momentu zakończenia procedury pojednawczej, która może obejmować trzy następujące etapy:

- 1) uczestnicy analizy dążą do zawarcia porozumienia z oficerem łącznikowym zgłaszającym potrzebę poinformowania; na ten cel mają nie więcej niż osiem dni;
- 2) w przypadku braku takiego porozumienia szefowie zainteresowanej jednostki narodowej oraz dyrekcja Europolu zbierają się w ciągu trzech dni;
- 3) jeśli brak porozumienia utrzymuje się, przedstawiciele zainteresowanych stron zasiadający w Zarządzie zbierają się w ciągu ośmiu dni. Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie rezygnuje z żądania poinformowania, decyzja o automatycznym włączeniu tego państwa członkowskiego jest podejmowana w drodze konsensusu.

8. Państwo członkowskie przekazujące określoną informację do Europolu decyduje o stopniu jej poufności. Decyzje o rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu operacyjnym danych analitycznych są podejmowane w drodze uzgodnienia między uczestnikami określonej analizy. Państwo członkowskie włączające się w prace nad analizą nie może w szczególności rozpowszechniać ani wykorzystywać danych bez uprzedniej zgody państw członkowskich, które uczestniczyły w pracach od samego początku.

Artykuł 11

System indeksu

1. Europol tworzy system indeksu dla informacji gromadzonych w plikach, o których mowa w art. 10 ust. 1.

2. Do korzystania z systemu indeksu uprawnieni są dyrektor, zastępcy dyrektora i należycie umocowani urzędnicy Europolu oraz oficerowie łącznikowi. System indeksu jest zorganizowany w taki sposób, aby oficer łącznikowy, który korzysta z systemu

i jego danych, wiedział, że pliki, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 10 ust. 1, zawierają dane dotyczące oddelegowującego go państwa członkowskiego.

Dostęp oficerów łącznikowych jest określony w taki sposób, aby można było ustalić, czy określona informacja jest przechowywana, jednak bez możliwości ustalenia powiązań lub wyprowadzenia wniosków co do treści plików.

3. Szczegółową procedurę ukształtowania systemu indeksu określa Zarząd, stanowiąc jednomyślnie.

Artykuł 12

Polecenie otwarcia pliku z danymi

1. Dla każdego komputerowego pliku, zawierającego dane osobowe, zarządzanego przez Europol do celów wykonywania jego zadań, o których mowa w art. 10, Europol ustala następujące wytyczne co do otwarcia pliku wymagające jednomyślnego zatwierdzenia przez Zarząd:

- 1) nazwę pliku;
- 2) przeznaczenie pliku;
- 3) grupy osób, których dane są gromadzone;
- 4) charakter gromadzonych danych oraz jakichkolwiek innych danych wymienionych w art. 6 zdanie pierwsze Konwencji

Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r., które są bezwzględnie konieczne;

- 5) rodzaj danych osobowych wykorzystywanych do otwarcia pliku;
- 6) przeniesienie lub wprowadzenie danych, które mają być gromadzone;
- 7) warunki, na jakich dane osobowe zgromadzone w pliku mogą być przekazywane, do jakich odbiorców i zgodnie z jaką procedurą;
- 8) terminy badania i czas przechowywania;
- 9) sposób ustanowienia systemu logowania się dla celu audytu.

Wspólny organ nadzorczy, przewidziany w art. 24 jest niezwłocznie informowany przez dyrektora Europolu o planowanym poleceniu utworzenia pliku z danymi i otrzymuje dossier, aby mógł skierować do Zarządu wszelkie uwagi, jakie uważa za stosowne.

2. Jeżeli pilność sprawy wyklucza uzyskanie zgody Zarządu, wymaganej zgodnie z ust. 1, dyrektor, z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanych państw członkowskich może podjąć uzasadnioną decyzję polecającą otwarcie pliku z danymi. Jednocześnie informuje on członków Zarządu o swojej decyzji. Procedura na mocy ust. 1 jest uruchamiana niezwłocznie oraz zakończona w jak najkrótszym terminie.

TYTUŁ IV

WSPÓLNE POSTANOWIENIA O PRZETWARZANIU INFORMACJI

Artykuł 13

Obowiązek powiadamiania

Europol niezwłocznie powiadamia jednostki narodowe oraz ich oficerów łącznikowych, o ile jednostki narodowe tego zażądata, o wszelkich informacjach dotyczących ich państwa członkowskiego i o ujawnionych powiązaniach między przestępstwami objętymi kompetencją Europolu na mocy art. 2. Przekazywane mogą też być informacje i dane wywiadowcze dotyczące innych poważnych przestępstw, o których Europol dowiedział się w trakcie wykonywania swych obowiązków.

Artykuł 14

Standard ochrony danych

1. W ramach stosowania niniejszej Konwencji każde państwo członkowskie podejmuje zgodnie ze swoim ustawodawstwem

krajowym, najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji, niezbędne środki odnośnie do przetwarzania danych osobowych w plikach, aby zapewnić poziom ochrony danych odpowiadający co najmniej poziomowi wynikającemu z wykonania zasad Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r., uwzględniając jednocześnie zalecenie nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r. w sprawie wykorzystywania danych osobowych przez policję.

2. Przekazywanie danych osobowych, przewidziane w niniejszej Konwencji, nie może się rozpocząć do czasu wejścia w życie na terytorium każdego państwa członkowskiego, przekazującego informacje, zasad dotyczących ochrony danych osobowych, ustanowionych w ust. 1.

3. W gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu danych osobowych Europol uwzględnia zasady Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. i zalecenie nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r.

Europol przestrzega również zasad, odnoszących się do danych nieautomatyzowanych, przechowywanych formie plików z danymi, tzn. każdego strukturalnego zestawu danych osobowych dostępnego zgodnie ze specyficznymi kryteriami.

Artykuł 15

Odpowiedzialność w sprawach dotyczących ochrony danych

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszej Konwencji odpowiedzialność za dane zgromadzone w Europolu, zwłaszcza za legalność ich gromadzenia, przekazywania do Europolu i za wprowadzanie danych, oraz za ich prawidłowość, aktualność i weryfikację czasu przechowywania ponosi:

- 1) państwo członkowskie, które wprowadziło lub w inny sposób przekazało dane;
- 2) Europol, za dane przekazane mu przez strony trzecie lub za dane wynikające z analiz przeprowadzanych przez Europol.

2. Ponadto, z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszej Konwencji, Europol jest odpowiedzialny za wszelkie dane otrzymane i przetworzone przez Europol, nawet jeżeli dane te były w systemie informacyjnym, o którym mowa w art. 8, w plikach danych utworzonych do celów analizy, o których mowa w art. 10, lub w systemie indeksu, o którym mowa w art. 11, względnie w plikach danych, o których mowa w art. 14 ust. 3.

3. Europol gromadzi dane w taki sposób, aby możliwe było ustalenie, które państwo członkowskie lub strona trzecia przekazała dane, względnie czy są one wynikiem przeprowadzanej przez Europol analizy.

Artykuł 16

Postanowienia w sprawie sporządzania sprawozdań

Europol sporządza sprawozdania dla co najmniej jednego na dziesięć wyszukiwań danych osobowych – i dla każdego wyszukiwania w systemie informacyjnym, o którym mowa w art. 7 – w celu sprawdzenia, czy są one dozwolone przez prawo. Dane zawarte w sprawozdaniach są wykorzystywane tylko do tego celu przez Europol i organy nadzorcze tylko dla celu, o którym mowa w art. 23 i 24 i usuwane są po sześciu miesiącach, chyba że dane są niezbędne do dalszej kontroli. O szczegółach decyduje Zarząd, po konsultacji z wspólnym organem nadzorczym.

Artykuł 17

Zasady korzystania z danych

1. Dane osobowe wyszukane w systemie informacyjnym, systemie indeksu lub w plikach z danymi utworzonymi do celów

analizy oraz dane przekazane innymi właściwymi środkami mogą być przekazywane lub wykorzystywane jedynie przez właściwe organy państw członkowskich w celu zapobiegania i zwalczania przestępstw objętych kompetencją Europolu oraz innych poważnych przestępstw.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym, są wykorzystywane zgodnie z prawem państwa członkowskiego odpowiedzialnego za organy korzystające z tych danych.

Europol może wykorzystywać dane, o których mowa w ust. 1, tylko do wykonywania swoich zadań, o których mowa w art. 3.

2. O ile, w przypadku niektórych danych, przekazujące państwo członkowskie lub państwo trzecie, względnie instytucja trzecia, o których mowa w art. 10 ust. 4, wskazuje na szczególne ograniczenia w wykorzystaniu takich danych w tym państwie członkowskim lub ograniczenia w wykorzystaniu przez strony trzecie, to użytkownik takich danych musi stosować się również i do tych ograniczeń, z wyjątkiem konkretnego przypadku, gdy prawo krajowe stanowi, że ograniczenia w wykorzystywaniu uchyla się w stosunku do organów sądowych, organów ustawodawczych lub innych niezależnych instytucji powołanych na mocy prawa i odpowiedzialnych za nadzór nad właściwymi władzami krajowymi w rozumieniu art. 2 ust. 4. W takich przypadkach dane mogą być wykorzystane jedynie po wcześniejszym zasięgnięciu opinii przekazującego państwa członkowskiego, którego interesy i opinie muszą być uwzględnione w jak najszerszym zakresie.

3. Wykorzystanie danych do innych celów lub przez organy inne niż te, o których mowa w art. 2 niniejszej Konwencji, jest możliwe jedynie po uprzednim zasięgnięciu opinii państwa członkowskiego, które przekazało dane, oraz w zakresie dopuszczalnym zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego.

Artykuł 18

Przekazywanie danych państwom trzecim i instytucjom trzecim

1. Na warunkach ustanowionych w ust. 4 Europol może przekazywać zgromadzone dane osobowe państwom trzecim i instytucjom trzecim, w rozumieniu art. 10 ust. 4, o ile:

- 1) jest to konieczne w poszczególnych przypadkach do celów zapobiegania i zwalczania przestępstw objętych kompetencją Europolu na mocy art. 2;
- 2) dane państwo lub instytucje gwarantują odpowiedni poziom ochrony danych; oraz
- 3) jest to dopuszczalne na zasadach ogólnych w rozumieniu ust. 2.

2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej oraz uwzględniając okoliczności, o których mowa w ust. 3, Rada, stanowiąc jednomyślnie, ustala ogólne zasady przekazywania danych osobowych przez Europol państwom

trzecim i instytucjom trzecim w rozumieniu art. 10 ust. 4. Zarząd przygotowuje decyzję Rady i zasięga opinii wspólnego organu nadzorczego, o którym mowa w art. 24.

3. Odpowiedni poziom ochrony danych, realizowany przez państwa trzecie i instytucje trzecie w rozumieniu art. 10 ust. 4, jest oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności, które odgrywają rolę w procesie przekazywania danych osobowych; pod uwagę brane są w szczególności następujące okoliczności:

- 1) charakter danych;
- 2) cel przeznaczenia danych;
- 3) okres zamierzonego przetwarzania;
- 4) postanowienia ogólne lub szczególne dotyczące państw trzecich lub instytucji trzecich w rozumieniu art. 10 ust. 4.

4. Jeżeli przedmiotowe dane zostały przekazane do Europolu przez państwo członkowskie, Europol może przekazać je państwom trzecim lub instytucjom trzecim jedynie za zgodą tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie może uprzednio udzielić zgody na przekazanie danych na warunkach ogólnych lub innych; zgoda taka może zostać wycofana w każdym czasie.

Jeżeli dane nie zostały przekazane przez państwo członkowskie, Europol upewnia się, czy przekazanie tych danych nie będzie powodem:

- 1) utrudnień w prawidłowym wykonywaniu zadań leżących w zakresie kompetencji państwa członkowskiego;
- 2) zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego państwa członkowskiego lub wyrządzenia mu szkody w jakikolwiek inny sposób.

5. Europol jest odpowiedzialny za legalność zezwolenia na przekazanie. Europol prowadzi ewidencję przekazywanych danych oraz podstaw ich przekazania. Przekazywanie danych jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy odbiorca zobowiąże się, iż dane zostaną wykorzystane tylko do celów, do jakich zostały przekazane. Nie dotyczy to przekazywania danych osobowych wymaganych dla dochodzenia prowadzonego przez Europol.

6. O ile przewidziane w ust. 1 przekazanie dotyczy informacji objętych wymogiem zachowania poufności, jest ono dozwolone tylko w przypadku, gdy między Europolem a odbiorcą została zawarta umowa o poufności.

Artykuł 19

Prawo dostępu

1. Każda osoba, pragnąca skorzystać z prawa dostępu do danych, które jej dotyczą i są przechowywane przez Europol, lub

sprawdzenia prawidłowości tych danych, może wystąpić o to z wnioskiem, nieodpłatnie, do właściwych organów w dowolnym państwie członkowskim, które niezwłocznie przekazuje wniosek do Europolu oraz informują wnioskodawcę o tym, że Europol przekaże jemu odpowiedź bezpośrednio.

2. Europol musi w pełnym zakresie rozpatrzyć wniosek w terminie trzech miesięcy od jego otrzymania przez właściwe organy odpowiedniego państwa członkowskiego.

3. Prawo każdej jednostki do dostępu do danych jej dotyczących lub sprawdzenia takich danych jest wykonywane zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym domagano się wykonania tego prawa, uwzględniając następujące postanowienia:

Jeżeli prawo odnośnego państwa członkowskiego przewiduje przekazywanie określonych danych, to przekazania odmawia się, o ile jest to niezbędne w celu:

- 1) umożliwienia Europolowi właściwego wykonania obowiązków;
- 2) ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego państw członkowskich lub zapobiegania przestępstwom;

3) ochrony praw i swobód stron trzecich,

a interes osoby zainteresowanej przekazaniem informacji nie może być nadrzędny wobec powyższych względów.

4. Prawo do przekazywania informacji zgodnie z ust. 3 jest wykonywane według następującej procedury:

1) w przypadku danych wprowadzonych do systemu informacyjnego określonego w art. 8 decyzja o przekazaniu danych nie może zostać podjęta, o ile państwo członkowskie, które wprowadziło dane, i państwa członkowskie bezpośrednio zainteresowane przekazaniem tych danych nie miały wcześniej możliwości określenia swojego stanowiska, co może obejmować także odmowę przekazania danych. Dane, które mogą być przekazywane, oraz zasady ich przekazywania określa państwo członkowskie, które te dane wprowadziło;

2) w przypadku danych wprowadzonych do systemu informacyjnego przez Europol państwa członkowskie bezpośrednio zainteresowane przekazaniem tych danych muszą mieć wcześniej możliwość określenia swojego stanowiska, które może obejmować także odmowę przekazania danych;

3) w przypadku danych wprowadzonych do plików roboczych do celów analizy, określonych w art. 10, przekazanie takich danych zależy od konsensusu między Europolem a państwami członkowskimi uczestniczącymi w analizie, w rozumieniu art. 10 ust. 2, oraz zgody państwa lub państw członkowskich bezpośrednio zainteresowanych przekazaniem danych.

Jeżeli jedno lub więcej państw członkowskich, względnie Europol, nie wyrazi zgody na przekazanie odnośnych danych,

Europol zawiadamia zainteresowaną osobę, że dokonał sprawdzenia, nie podając informacji ujawniającej, czy osoba ta jest znana.

5. Prawo do sprawdzenia informacji wykonywane jest zgodnie z następującą procedurą:

O ile mające zastosowanie prawo krajowe nie zawiera postanowień dotyczących przekazywania danych lub w przypadku prostego wniosku o sprawdzenie, Europol, w ścisłej współpracy z odpowiednimi organami krajowymi, przeprowadza sprawdzenie oraz powiadamia wnioskodawcę o przeprowadzeniu sprawdzenia, nie podając informacji ujawniających, czy jest znany.

6. W odpowiedzi na wniosek o sprawdzenie lub dostęp do danych Europol informuje wnioskodawcę o możliwości odwołania się, w przypadku niezadowolającej decyzji, do wspólnego organu nadzorczego. Wnioskodawca może również przekazać sprawę do wspólnego organu nadzorczego w przypadku braku odpowiedzi w terminie ustanowionym w niniejszym artykule.

7. Jeżeli wnioskodawca wnosi odwołanie do wspólnego organu nadzorczego, przewidzianego w art. 24, odwołanie rozpatrywane jest przez ten organ.

W przypadku gdy odwołanie dotyczy przekazania danych wprowadzonych do systemu informacyjnego przez państwo członkowskie, wspólny organ nadzorczy podejmuje decyzję zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym wniosek został złożony. Wspólny organ nadzorczy zasięga wcześniej opinii krajowego organu nadzorczego lub właściwego organu sądowego w państwie członkowskim, które było źródłem danych. Odpowiedni organ krajowy dokonuje niezbędnego sprawdzenia, w szczególności ustala, czy decyzja odmowna została podjęta zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3 i ust. 4 pkt 1. W przypadku potwierdzenia decyzja, która może sprowadzać się do odmowy przekazania jakichkolwiek informacji, jest podejmowana przez wspólny organ nadzorczy w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzorczym lub właściwym organem sądowym.

Jeżeli odwołanie dotyczy przekazania odnośnych danych wprowadzonych do systemu informacyjnego przez Europol lub danych przechowywanych w plikach roboczych do celów analizy, wspólny organ nadzorczy, w przypadku powtarzającej się odmowy Europolu lub państwa członkowskiego może uchylić decyzję odmowną jedynie większością dwóch trzecich głosów jego członków, po wysłuchaniu Europolu lub zainteresowanego państwa członkowskiego. W przypadku braku takiej większości wspólny organ nadzorczy powiadamia wnioskodawcę o dokonaniu sprawdzenia, nie podając informacji ujawniających mu, czy jest znany.

Jeżeli odwołanie dotyczy sprawdzenia danych wprowadzonych do systemu informacyjnego przez państwo członkowskie,

wspólny organ nadzorczy dopilnowuje, aby konieczne sprawdzenie dokonane zostało prawidłowo w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzorczym państwa członkowskiego, które wprowadziło dane. Wspólny organ nadzorczy zawiadamia wnioskodawcę o dokonaniu sprawdzenia, nie podając informacji ujawniających mu, czy jest znany.

Jeżeli odwołanie dotyczy sprawdzenia danych wprowadzonych do systemu informacyjnego przez Europol lub danych przechowywanych w plikach roboczych do celów analizy, wspólny organ nadzorczy zapewnia, aby Europol dokonał koniecznego sprawdzenia. Wspólny organ nadzorczy zawiadamia wnioskodawcę o dokonaniu sprawdzenia, nie podając informacji ujawniających mu, czy jest znany.

8. Powyższe postanowienia stosuje się *mutatis mutandis* do danych nieautomatyzowanych, przechowywanych przez Europol w formie plików z danymi, tzn. każdego strukturalnego zestawu danych osobowych dostępnego zgodnie ze specyficznymi kryteriami.

Artykuł 20

Poprawianie i usuwanie danych

1. Jeżeli okaże się, że dane przechowywane przez Europol, które zostały mu przekazane przez państwa trzecie lub instytucje trzecie, względnie które są wynikiem jego własnych analiz, są nieprawidłowe lub też ich wprowadzenie lub gromadzenie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją, Europol poprawi lub usunie takie dane.

2. Jeżeli dane, które są nieprawidłowe lub sprzeczne z niniejszą Konwencją, zostały przekazane bezpośrednio do Europolu przez państwa członkowskie, to państwa te są zobowiązane do poprawienia lub usunięcia ich we współpracy z Europolem. Jeżeli nieprawidłowe dane zostały przekazane innymi właściwymi sposobami lub jeżeli błędy w danych dostarczonych przez państwa członkowskie zostały spowodowane błędami w transmisji lub transmisji dokonano z naruszeniem postanowień niniejszej Konwencji, względnie gdy błędy są wynikiem wprowadzania danych, ich przejęcia lub gromadzenia w nieprawidłowy sposób lub z naruszeniem postanowień niniejszej Konwencji przez Europol, Europol jest zobowiązany do poprawienia lub usunięcia tych danych we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie, które są odbiorcami danych, są bezzwłocznie o tym powiadamiane. Państwa członkowskie będące odbiorcami również poprawiają lub usuwają nieprawidłowe dane.

4. Każda osoba ma prawo zwrócić się do Europolu o poprawienie lub usunięcie nieprawidłowych danych, które jej dotyczą.

Europol informuje wnioskodawcę, że dotyczące go dane zostały poprawione lub usunięte. Jeżeli odpowiedź Europolu nie

zadawała wnioskodawcy lub jeżeli nie otrzymał on odpowiedzi w terminie trzech miesięcy, może on przekazać sprawę do wspólnego organu nadzorczego.

Artykuł 21

Terminy przechowywania i usuwania plików z danymi

1. Europol przechowuje dane w plikach z danymi jedynie przez okres niezbędny do wykonywania swoich zadań. Potrzeba dalszego przechowywania jest weryfikowana nie później niż po trzech latach od wprowadzenia danych. Dane przechowywane w systemie informacyjnym są przeglądane i usuwane przez jednostkę wprowadzającą. Dane przechowywane w innych plikach z danymi Europolu są przeglądane i usuwane przez Europol. Europol informuje państwa członkowskie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem o wygaśnięciu terminów przeglądu przechowywania danych.

2. Podczas sprawdzania jednostki, o których mowa w ust. 1 zdanie trzecie i czwarte, mogą podjąć decyzję o dalszym przechowywaniu danych do następnego terminu przeglądu, jeżeli jest to nadal konieczne do wykonywania zadań Europolu. W przypadku braku decyzji o dalszym przechowywaniu danych są one automatycznie usuwane.

3. Czas przechowywania danych osobowych odnoszących się do osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 akapit pierwszy, nie może przekroczyć łącznie trzech lat. Każdy termin rozpoczyna nowy bieg w dniu, w którym wystąpi zdarzenie prowadzące do przechowywania danych odnoszących się do danej osoby. Konieczność dalszego przechowywania jest corocznie przeglądana i dokumentowana.

4. Jeżeli państwo członkowskie usunie ze swoich krajowych plików danych przekazane Europolowi dane, które zgromadzone są w innych plikach z danymi Europolu, powiadamia o tym odpowiednio Europol. W takich przypadkach Europol usuwa dane, chyba że jest nimi nadal zainteresowany, w oparciu o dane wywiadowcze, które są bardziej obszerne niż dane będące w posiadaniu przekazującego państwa członkowskiego. Europol informuje zainteresowane państwo członkowskie o dalszym przechowywaniu takich danych.

5. Usuwanie nie jest przeprowadzane, o ile stałoby się to ze szkodą dla interesów osoby, której dotyczą dane, która wymaga ochrony. W takich przypadkach dane mogą być wykorzystywane jedynie za zgodą osoby, której dane te dotyczą.

Artykuł 22

Poprawianie i gromadzenie danych w aktach papierowych

1. Jeżeli okaże się, że wszystkie akta papierowe lub dane w nich zawarte i przechowywane w Europolu nie są dłużej potrzebne w celu wykonywania zadań Europolu lub jeżeli dana informacja jest w całości sprzeczna z niniejszą Konwencją, to akta papierowe lub odnośne dane są niszczone. Akta papierowe lub odnośne dane przedmiotowe muszą do momentu skutecznego zniszczenia być odpowiednio oznaczone jako nie do użycia.

Zniszczenie może nie nastąpić, jeżeli istnieją podstawy do stwierdzenia, że uzasadnione interesy osoby, której dotyczą dane zostałyby w innym przypadku naruszone. W takich przypadkach akta papierowe muszą być opatrzone taką samą adnotacją, zakazującą jakiegokolwiek ich użycia.

2. Jeżeli okaże się, że dane zawarte w aktach papierowych Europolu są błędne, Europol jest zobowiązany do ich poprawienia.

3. Każda osoba, której akta papierowe znajdują się w Europolu, może żądać od Europolu poprawienia lub zniszczenia akt, względnie opatrzenia ich odpowiednią adnotacją. Stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 4 i art. 24 ust. 2 i 7.

Artykuł 23

Krajowy organ nadzorczy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy organ nadzorczy, którego zadaniem jest niezależne monitorowanie, zgodnie z odpowiednim prawem krajowym, dopuszczalności wprowadzania, wyszukiwania i przekazywania przez zainteresowane państwo członkowskie danych osobowych do Europolu oraz zbieranie, czy nie stanowi to naruszenia praw osoby, której dotyczą dane. W tym celu organ nadzorczy ma dostęp do danych wprowadzonych przez państwo członkowskie do systemu informacyjnego i systemu indeksu zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi w lokalu jednostki narodowej lub oficerów łącznikowych.

Do celów nadzoru krajowe organy nadzorcze mają dostęp do biur i dokumentów ich odpowiednich oficerów łącznikowych w Europolu.

Ponadto, zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi, krajowe organy nadzorcze nadzorują działalność jednostek narodowych na mocy art. 4 ust. 4 oraz działalność oficerów łącznikowych na mocy art. 5 ust. 3 pkt 1 i 3 oraz art. 5 ust. 4 i 5, w zakresie, w jakim ich działalność ma znaczenie dla ochrony danych osobowych.

2. Każda osoba ma prawo zwrócić się do krajowego organu nadzorczego o sprawdzenie, czy wprowadzenie lub przekazanie Europolowi danych dotyczących tej osoby w jakiejkolwiek formie i zapoznanie się z tymi danymi przez zainteresowane państwo członkowskie jest zgodne z prawem.

Prawo to jest wykonywane zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, do którego krajowego organu nadzorczego złożono wniosek.

Artykuł 24

Wspólny organ nadzorczy

1. Powołany zostaje niezależny wspólny organ nadzorczy, którego zadaniem, zgodnie z niniejszą Konwencją, jest kontrola działalności Europolu w celu zapewnienia, że prawa jednostki nie są

naruszane poprzez gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie danych przechowywanych przez Europol. Wspólny organ nadzorczy monitoruje dopuszczalność przekazania danych pochodzących z Europolu. Wspólny organ nadzorczy składa się z nie więcej niż dwóch członków lub przedstawicieli (o ile sytuacja tego wymaga, wspieranych przez zastępców) każdego krajowego organu nadzorczego, gwarantujących niezależność i posiadających niezbędne kwalifikacje, mianowanych na pięć lat przez każde państwo członkowskie. Każda delegacja ma jeden głos.

Wspólny organ nadzorczy wyznacza spośród swoich członków przewodniczącego.

Wykonując swoje obowiązki, członkowie wspólnego organu nadzorczego nie przyjmują instrukcji od innych organów.

2. Europol musi wspierać wspólny organ nadzorczy w wykonywaniu jego zadań. W tych ramach Europol w szczególności:

- 1) dostarcza żądanych informacji, udostępnia wszystkie dokumenty i akta papierowe, jak również udostępnia dane przechowywane w systemie; oraz
- 2) umożliwia swobodny dostęp w każdym czasie do wszystkich swoich pomieszczeń;
- 3) wykonuje decyzje wspólnego organu nadzorczego w sprawie odwołań zgodnie z postanowieniami art. 19 ust. 7 i art. 20 ust. 4.

3. Do kompetencji wspólnego organu nadzorczego należy również rozpatrywanie problemów dotyczących wykonywania i interpretacji w związku z działalnością Europolu w zakresie przetwarzania i wykorzystania danych osobowych, rozpatrywanie pytań dotyczących kontroli przeprowadzanych niezależnie przez krajowe organy nadzorcze państw członkowskich lub dotyczące wykonywania prawa do informacji, jak również sporządzania zharmonizowanych propozycji wspólnych rozwiązań istniejących problemów.

4. Każda osoba ma prawo zwrócić się do wspólnego organu nadzorczego o zapewnienie, że sposób przechowywania gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania danych osobowych przez Europol jest zgodny z prawem i odpowiedni.

5. Jeżeli wspólny organ nadzorczy stwierdzi naruszenie postanowień niniejszej Konwencji w przechowywaniu, przetwarzaniu lub wykorzystaniu danych osobowych, przedstawia uwagi, jakie uważa za stosowne, dyrektorowi Europolu, z żądaniem odpowiedzi w terminie ustalonym przez wspólny organ nadzorczy. Dyrektor informuje Zarząd o całej procedurze. W przypadku jakichkolwiek trudności wspólny organ nadzorczy przekazuje sprawę Zarządowi.

6. Wspólny organ nadzorczy sporządza regularnie sprawozdania ze swojej działalności. Zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej sprawozdania przekazywane są Radzie; Zarząd uprzednio ma możliwość wydania opinii, które dołączane są do sprawozdań.

Wspólny organ nadzorczy decyduje o publikacji swojego sprawozdania z działalności, a w przypadku decyzji pozytywnej ustala sposób publikacji.

7. Wspólny organ nadzorczy jednomyślnie przyjmuje swój regulamin, który jest przekazywany do jednomyślnego zatwierdzenia przez Radę. W regulaminie ustanawia się wewnętrzny komitet, składający się z jednego przedstawiciela z każdego państwa członkowskiego, upoważnionego do głosowania. Zadaniem komitetu jest rozpatrywanie, przy pomocy właściwych środków, odwołań określonych w art. 19 ust. 7 i art. 20 ust. 4. Na ich życzenie strony wraz ze swoimi doradcami są wysłuchane przez komitet. Związane z tym decyzje są ostateczne dla zainteresowanych stron.

8. Wspólny organ nadzorczy może również powołać jeden lub więcej komitetów.

9. Wspólny organ nadzorczy jest konsultowany w sprawie tej części budżetu, która go dotyczy. Jego opinia jest załączana do projektu budżetu.

10. Wspólny organ nadzorczy jest wspomagany przez Sekretariat, którego zadania określa regulamin.

Artykuł 25

Bezpieczeństwo danych

1. Europol podejmuje niezbędne środki techniczne i organizacyjne, aby zapewnić wykonanie niniejszej Konwencji. Środki takie są niezbędne jedynie wówczas, gdy związany z nim wysiłek jest proporcjonalny do celu, który ma być osiągnięty w dziedzinie ochrony danych.

2. W odniesieniu do automatycznego przetwarzania danych w Europolu każde państwo członkowskie i Europol podejmuje środki zmierzające do:

- 1) odmowy nieupoważnionym osobom dostępu do sprzętu przetwarzającego dane, używanego do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do sprzętu);

- 2) zapobiegania nieupoważnionemu czytaniu, kopiowaniu, dokonywaniu zmian lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);
- 3) zapobiegania nieupoważnionemu wprowadzaniu danych i nieupoważnionemu sprawdzaniu, dokonywaniu zmian lub usuwaniu przechowywanych danych osobowych (kontrola przechowywania);
- 4) zapobiegania wykorzystaniu automatycznych systemów przetwarzania danych przez osoby nieupoważnione, używające sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkownika);
- 5) zapewnienia, że osoby upoważnione do korzystania z automatycznego systemu przetwarzania danych mają dostęp tylko do danych objętych upoważnieniem (kontrola dostępu do danych);
- 6) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, do jakich instytucji dane osobowe mogą być przesyłane za pomocą sprzętu do przekazywania danych (kontrola przekazywania danych);
- 7) zapewnienia możliwości późniejszego sprawdzenia i ustalenia, które dane osobowe zostały wprowadzone do automatycznych systemów przechowywania i przetwarzania danych oraz kiedy i przez kogo zostały wprowadzone (kontrola wprowadzania danych);
- 8) zapobiegania nieupoważnionemu czytaniu, kopiowaniu, wprowadzaniu zmian lub usuwaniu danych osobowych podczas przemieszczania danych osobowych lub przewozu nośników danych (kontrola dostarczania danych);
- 9) zapewnienia niezwłocznego przywrócenia działania zainstalowanych systemów w przypadku awarii (przywracalność);
- 10) zapewnienia bezbłędnego działania funkcji systemu, niezwłocznego zgłaszania błędów w działaniu funkcji systemu (niezawodność) oraz ochrony przed zniekształceniem przechowywanych danych, spowodowanym wadliwym działaniem systemu (integralność).

TYTUŁ V

STATUS PRAWNY, ORGANIZACJA I POSTANOWIENIA FINANSOWE

Artykuł 26

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych

1. Europol ma osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Europol posiada zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym przez ustawodawstwo krajowe osobom prawnym. Europol może zwłaszcza nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz ma zdolność procesową.
3. Europol jest uprawniony do zawarcia z Królestwem Niderlandów umowy w sprawie siedziby oraz do zawarcia na podstawie art. 18 ust. 6 niezbędnych umów o poufności z państwami trzecimi i instytucjami trzecimi w rozumieniu art. 10 ust. 4 oraz innych porozumień w ramach zasad ustanowionych jednomyślnie przez Radę na podstawie niniejszej Konwencji i tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 27

Organy Europolu

Do organów Europolu należą:

- 1) Zarząd;
- 2) Dyrektor;
- 3) Kontroler Finansowy;
- 4) Komitet Finansowy.

Artykuł 28

Zarząd

1. Europol posiada Zarząd. Zarząd:
 - 1) uczestniczy w rozszerzaniu listy celów Europolu (art. 2 ust. 2);
 - 2) określa jednomyślnie prawa i obowiązki oficerów łącznikowych wobec Europolu (art. 5);
 - 3) decyduje jednomyślnie o liczbie oficerów łącznikowych, którzy mogą zostać oddelegowani do Europolu przez państwa członkowskie (art. 5);
 - 4) przygotowuje zasady wykonawcze dotyczące plików danych (art. 10);
 - 5) uczestniczy w przyjęciu zasad regulujących stosunki Europolu z państwami trzecimi i instytucjami trzecimi w rozumieniu art. 10 ust. 4 (art. 10, 18 i 42);
 - 6) podejmuje jednomyślnie decyzje w sprawie szczegółów dotyczących kształtu systemu indeksu (art. 11);
 - 7) zatwierdza większością dwóch trzecich instrukcje o utworzeniu plików danych (art. 12);
 - 8) może wydawać opinie na temat uwag i sprawozdań wspólnego organu nadzorczego (art. 24);

- 9) bada problemy, na które jego uwagę zwróci wspólny organ nadzorczy (art. 24 ust. 5);
 - 10) decyduje o szczegółach procedury sprawdzania legalności wyszukiwania danych w systemie informacyjnym (art. 16);
 - 11) uczestniczy w powoływaniu i odwoływaniu dyrektora i zastępców dyrektora (art. 29);
 - 12) nadzoruje prawidłowe wykonywanie obowiązków przez dyrektora (art. 7 i 29);
 - 13) uczestniczy w przyjęciu regulaminu pracowniczego (art. 30);
 - 14) uczestniczy w przygotowaniu umów o poufności i przyjęciu postanowień o ochronie poufności (art. 18 i 31);
 - 15) uczestniczy w sporządzaniu budżetu, w tym również ustalaniu planu, audytu ksiąg i udzielaniu absolutorium dyrektorowi (art. 35 i 36);
 - 16) uchwała jednomyślnie pięcioletni plan finansowy (art. 35);
 - 17) mianuje jednomyślnie kontrolera finansowego i nadzoruje wykonywanie jego obowiązków (art. 35);
 - 18) uczestniczy w przyjmowaniu rozporządzeń finansowych (art. 35);
 - 19) zatwierdza jednomyślnie zawarcie umowy w sprawie siedziby (art. 37);
 - 20) uchwała jednomyślnie zasady dotyczące postępowania sprawdzającego urzędników Europolu w sprawie bezpieczeństwa;
 - 21) stanowi większość dwóch trzecich w sporach między państwem członkowskim a Europolem lub między państwami członkowskimi, dotyczących odszkodowania z tytułu odpowiedzialności za nieuprawnione lub nieprawidłowe przetwarzanie danych (art. 38);
 - 22) uczestniczy we wprowadzaniu zmian do niniejszej Konwencji (art. 43);
 - 23) jest odpowiedzialny za wszelkie inne zadania powierzone mu przez Radę, zwłaszcza w ramach postanowień dotyczących wykonania niniejszej Konwencji.
2. Zarząd składa się z jednego przedstawiciela z każdego państwa członkowskiego. Każdy członek Zarządu ma jeden głos.
3. Każdy członek Zarządu może być reprezentowany przez swojego zastępcę; w przypadku nieobecności pełnoprawnego członka Zarządu zastępca może wykonywać jego prawo głosu.

4. Komisja Wspólnot Europejskich jest zapraszana do uczestniczenia w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu. Zarząd może jednak podjąć decyzję o odbyciu posiedzenia bez przedstawiciela Komisji.

5. Członkowie lub zastępcy członków są uprawnieni do uczestniczenia w posiedzeniach Zarządu wraz z ekspertami ze swoich państw członkowskich i do korzystania z ich doradztwa.

6. Zarządowi przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie.

7. Zarząd jednomyślnie przyjmuje swój regulamin.

8. Wstrzymanie się od głosu nie stanowi przeszkody w podjęciu przez Zarząd decyzji, które muszą być podejmowane jednomyślnie.

9. Zarząd zbiera się co najmniej dwa razy do roku.

10. Co roku Zarząd przyjmuje jednomyślnie:

- 1) ogólne sprawozdanie z działalności Europolu w poprzednim roku;
- 2) sprawozdanie dotyczące przyszłych działań Europolu, z uwzględnieniem operacyjnych wymagań państw członkowskich oraz konsekwencji dla budżetu i personelu Europolu.

Sprawozdania te przedkładane są Radzie, zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 29

Dyrektor

1. Na czele Europolu stoi dyrektor mianowany przez Radę stanowiącą jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, po uzyskaniu opinii Zarządu, na okres czterech lat z możliwością jednokrotnego przedłużenia.

2. Dyrektor wspomagany jest przez zastępców w liczbie ustalonej przez Radę i mianowanych na okres czterech lat z możliwością jednokrotnego przedłużenia, zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 1. Ich zadania określa szczegółowo dyrektor.

3. Dyrektor jest odpowiedzialny za:

- 1) realizację zadań powierzonych Europolowi;
- 2) bieżące administrowanie;
- 3) zarządzanie kadrami;
- 4) prawidłowe przygotowanie i wykonanie decyzji Zarządu;

- 5) przygotowanie projektu budżetu, planowanej liczby etatów oraz projektu pięcioletniego planu finansowego i wykonanie budżetu Europolu;
 - 6) wszelkie inne zadania powierzone mu w niniejszej Konwencji lub przez Zarząd.
4. Dyrektor odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Zarządem. Uczestniczy w posiedzeniach Zarządu.
5. Dyrektor jest prawnym przedstawicielem Europolu.
6. Dyrektor i jego zastępcy mogą być odwołani decyzją Rady, podjętą po uzyskaniu opinii Zarządu, zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, większością dwóch trzecich głosów państw członkowskich.
7. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 1 i 2 pierwsza kadencja po wejściu w życie niniejszej Konwencji będzie kadencją pięcioletnią dla dyrektora, czteroletnią dla jego bezpośredniego zastępcy i trzyletnią dla drugiego zastępcy dyrektora.

Artykuł 30

Personel

1. Dyrektor, zastępcy dyrektora i pracownicy Europolu kierują się w swoich działaniach celami i zadaniami wyznaczonymi Europolowi oraz nie przyjmują ani nie zwracają się o instrukcje od jakiegokolwiek rządu, władz, organizacji lub osoby spoza Europolu, z zastrzeżeniem odmiennych postanowień niniejszej Konwencji i bez uszczerbku dla tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej.
2. Dyrektor jest przełożonym swoich zastępców i pracowników Europolu. Zatrudnia i zwalnia pracowników. Przy wyborze pracowników, poza uwzględnieniem odpowiednich cech osobowości i kwalifikacji zawodowych, bierze pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiedniej reprezentacji obywateli wszystkich państw członkowskich oraz języków urzędowych Unii Europejskiej.
3. Szczegółowe regulacje ustanawia regulamin pracowniczy, który jednomyślnie przyjmuje Rada po uzyskaniu opinii Zarządu, zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 31

Poufność

1. Europol i państwa członkowskie podejmują właściwe środki mające na celu ochronę informacji objętych wymogiem

poufności, otrzymanych lub wymienianych z Europolem na podstawie niniejszej Konwencji. W tym celu Rada przyjmuje jednomyślnie właściwe postanowienia dotyczące poufności, przygotowane przez Zarząd i przedłożone Radzie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Jeżeli Europol powierza osobom wykonanie czynności poufnych, na wniosek dyrektora Europolu państwa członkowskie przeprowadzają postępowanie sprawdzające w dziedzinie bezpieczeństwa swoich własnych obywateli zgodnie z postanowieniami prawa krajowego i udzielają sobie w tym celu wzajemnej pomocy. Właściwe na mocy postanowień prawa krajowego organy informują Europol jedynie o wynikach postępowania sprawdzającego w dziedzinie bezpieczeństwa, które są dla Europolu wiążące.

3. Każde państwo członkowskie i Europol mogą powierzyć przetwarzanie danych w Europolu, jedynie osobom, które przeszły specjalne szkolenie oraz postępowanie sprawdzające w dziedzinie bezpieczeństwa.

Artykuł 32

Obowiązek dyskrecji i poufności

1. Organy Europolu, ich członkowie, zastępcy dyrektora, pracownicy Europolu i oficerowie łącznikowi powstrzymują się od wszelkich działań i wyrażania jakichkolwiek opinii, które mogłyby przynieść szkodę Europolowi lub jego działalności.
2. Organy Europolu, ich członkowie, zastępcy dyrektora, pracownicy Europolu i oficerowie łącznikowi oraz wszelkie inne osoby podlegające szczególnemu obowiązkowi zachowania dyskrecji lub poufności są zobowiązane do nieujawniania nieupoważnionym osobom i niepublikowania żadnych faktów ani informacji, z którymi się zapoznają podczas wykonywania swoich obowiązków lub czynności. Nie ma to zastosowania do faktów lub informacji o zbyt małym znaczeniu, by wymagały zachowania poufności. Obowiązek dyskrecji i poufności ma zastosowanie nawet po zakończeniu kadencji lub rozwiązaniu stosunku pracy lub zakończeniu czynności. Europol przekazuje do wiadomości informacje o tym szczególnym obowiązku ustanowionym w zdaniu pierwszym oraz ostrzeżenie o konsekwencjach prawnych naruszenia tego obowiązku; sporządza się pisemną notatkę o takim powiadomieniu.
3. Organy Europolu, ich członkowie, zastępcy dyrektora, pracownicy Europolu i oficerowie łącznikowi oraz inne osoby podlegające obowiązkowi przewidzianemu w ust. 2 nie mogą zeznawać w sądach ani poza nimi ani też składać żadnych oświadczeń o faktach lub informacjach, z którymi się zapoznają podczas wykonywania swoich obowiązków lub czynności bez zgody dyrektora, a w przypadku dyrektora bez zgody Zarządu.

Dyrektor lub Zarząd w zależności od okoliczności zwracają się do organu sądowego lub innej właściwej instytucji, mając na względzie podjęcie wszelkich nieodzownych środków w ramach prawa krajowego, mającego zastosowanie do danej instytucji; środki te mogą obejmować odpowiednie dostosowanie procedury przedstawiania dowodów w celu zapewnienia poufności informacji, względnie pod warunkiem, że odpowiednie prawo krajowe to dopuszcza, odmowę przekazania danych w zakresie, w jakim jest to istotne dla ochrony interesów Europolu lub państw członkowskich.

Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego przewiduje prawo odmowy składania zeznań, osoby wezwane do złożenia zeznań muszą uzyskać odpowiednie pozwolenie. Pozwolenia udziela dyrektor, a w przypadku zeznań, które ma składać dyrektor, Zarząd. Jeżeli wezwanie do złożenia zeznań dotyczących informacji otrzymanych z Europolu otrzymał oficer łącznikowy, pozwolenie takie zostaje wydane po uzyskaniu zgody państwa członkowskiego odpowiedzialnego za danego oficera łącznikowego.

Ponadto, jeżeli istnieje możliwość, że zeznania mogą obejmować informacje i wiedzę, które państwo członkowskie przekazało Europolowi lub które wyraźnie dotyczą państwa członkowskiego, przed udzieleniem zezwolenia należy uzyskać stanowisko tego państwa członkowskiego odnośnie zeznania.

Pozwolenia na składanie zeznań można nie udzielić jedynie w przypadku, gdy jest to konieczne ze względu na ochronę nadrzędnych interesów Europolu lub państwa członkowskiego lub też państw wymagających ochrony.

Niniejszy obowiązek stosuje się nawet po odejściu ze stanowiska lub pracy oraz po zakończeniu działań.

4. Każde państwo członkowskie traktuje wszelkie naruszenie obowiązku dyskrecji i poufności ustanowionego w ust. 2 i 3 jako naruszenie obowiązków wynikających z prawa tego państwa w odniesieniu do tajemnicy urzędowej lub służbowej względnie z postanowień dotyczących informacji niejawnych.

Gdy wymaga tego sytuacja, każde państwo członkowskie wprowadza, nie później niż w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji, zasady prawa krajowego lub postanowienia wymagane do ściągania naruszeń obowiązku zachowania poufności, o którym mowa w ust. 2 i 3. Zapewnia ono również stosowanie odpowiednich zasad i przepisów do własnych pracowników, którzy mają kontakt z Europolem podczas wykonywania swoich obowiązków zawodowych.

Artykuł 33

Języki

1. Sprawozdania oraz wszelkie inne pisma i dokumenty składane Zarządowi sporządzane są we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej; językami roboczymi Zarządu są języki urzędowe Unii Europejskiej.

2. Tłumaczenia wymagane w pracy Europolu wykonuje centrum tłumaczeń instytucji Unii Europejskiej.

Artykuł 34

Informowanie Parlamentu Europejskiego

1. Prezydencja Rady raz w roku przesyła Parlamentowi Europejskiemu specjalne sprawozdanie dotyczące pracy Europolu. Zasięga także opinii Parlamentu Europejskiego w sprawie ewentualnej potrzeby wniesienia poprawek do niniejszej Konwencji.

2. W relacjach z Parlamentem Europejskim prezydencja Rady lub jej przedstawiciel wyznaczony przez prezydencję bierze pod uwagę obowiązek zachowania dyskrecji i poufności.

3. Obowiązki ustanowione w niniejszym artykule są bez uszczerbku dla praw parlamentów narodowych, art. K.6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz dla zasad ogólnych stosowanych w relacjach z Parlamentem Europejskim zgodnie z tytułem VI Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 35

Budżet

1. Dla każdego roku budżetowego sporządzany jest szacunkowy plan dochodów i wydatków Europolu, włączając w to wszystkie koszty wspólnego organu nadzorczego oraz utworzonego przez ten organ, na mocy art. 22, Sekretariatu i dla każdej pozycji określonej w budżecie; do budżetu dołączany jest plan działalności. Rok budżetowy zaczyna się dnia 1 stycznia, a kończy dnia 31 grudnia.

Budżet powinien być zrównoważony w odniesieniu do dochodów i wydatków.

Wraz z budżetem sporządzony zostaje pięcioletni plan finansowy.

2. Budżet jest finansowany ze składek państw członkowskich i innych dodatkowych wpływów. Udział finansowy każdego państwa członkowskiego ustala się według stosunku jego produktu narodowego brutto do łącznej sumy produktu narodowego brutto wszystkich państw członkowskich za rok poprzedzający rok, w którym sporządzono budżet. Do celów niniejszego ustępu „produkt narodowy brutto” oznacza produkt narodowy brutto ustalony zgodnie z dyrektywą Rady 89/130/EWG, Euratom z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie harmonizacji obliczania produktu narodowego brutto w cenach rynkowych.

3. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku dyrektor opracowuje projekt budżetu i planowaną liczbę etatów w następnym

roku budżetowym i przedkłada je Zarządowi, po sprawdzeniu przez Komitet Finansowy wraz z projektem pięcioletniego planu finansowego.

4. Zarząd podejmuje decyzję w sprawie pięcioletniego planu finansowego; Zarząd stanowi w tej sprawie jednomyślnie.

5. Po uzyskaniu opinii Zarządu Rada zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, stanowiąc jednomyślnie, uchwala budżet Europolu najpóźniej do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok budżetowy. Uchwalenie budżetu przez Radę pociąga za sobą obowiązek udostępnienia przez każde państwo członkowskie w jak najszybszym czasie wymaganego od niego udziału finansowego.

6. Dyrektor wykonuje budżet zgodnie z rozporządzeniem finansowym, przewidzianym w ust. 9.

7. Monitorowaniem zobowiązań, rozchodem środków pieniężnych oraz ustalaniem i gromadzeniem wpływów zajmuje się kontroler finansowy z urzędowego organu kontroli państw członkowskich, który jest mianowany przez Zarząd, stanowiąc jednomyślnie, i przed którym jest on odpowiedzialny. Rozporządzenie finansowe może przewidzieć monitorowanie *ex post* przez kontrolera finansowego w odniesieniu do niektórych pozycji dochodów i wydatków.

8. Komitet finansowy składa się z jednego przedstawiciela ds. budżetu z każdego państwa członkowskiego. Jego zadaniem jest przygotowanie dyskusji o sprawach budżetowych i finansowych.

9. Zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej Rada jednomyślnie przyjmuje rozporządzenie finansowe, określające zwłaszcza szczegółowe zasady sporządzania, wprowadzania zmian i wykonywania budżetu oraz monitorowania realizacji rozporządzenia, jak również sposobu dokonywania płatności udziałów finansowych przez państwa członkowskie.

Artykuł 36

Audyt

1. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym sprawozdania finansowe, dotyczące dochodów i wydatków określonych w budżecie, wraz z bilansem wykazującym aktywa i pasywa Europolu podlegają corocznej kontroli. Dyrektor składa w tym celu najpóźniej do dnia 31 maja następnego roku sprawozdanie w sprawie rocznych sprawozdań finansowych.

2. Audyt przeprowadza wspólny komitet audytu składający się z trzech członków mianowanych przez Trybunał Obrachunkowy

Wspólnot Europejskich na wniosek jego prezesa. Kadencja członków trwa trzy lata; członkowie wymieniają się w taki sposób, że każdego roku członek, który był w Komitecie audytu przez trzy lata, zostaje zastąpiony. Bez uszczerbku dla postanowień zdania drugiego kadencja członka, który w losowaniu:

— jest pierwszy, trwa dwa lata,

— jest drugi, trwa trzy lata,

— jest trzeci, trwa cztery lata,

w pierwszym składzie wspólnego komitetu audytu po rozpoczęciu działalności przez Europol.

Wszelkie koszty wynikające z audytu zostają pokryte z budżetu przewidzianego w art. 35.

3. Wspólny komitet audytu składa Radzie sprawozdanie z kontroli rocznych sprawozdań finansowych, zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej; przed złożeniem sprawozdania Radzie dyrektor i kontroler finansowy mają możliwość wyrażenia swojej opinii o sprawozdaniu z audytu, a sprawozdanie jest też omawiane przez Zarząd.

4. Dyrektor Europolu dostarcza członkom wspólnego komitetu audytu wszelkie informacje i pomoc, jakie mogą wymagać w celu wykonywania swoich zadań.

5. Decyzję o udzieleniu absolutorium dyrektorowi z wykonania budżetu za dany rok budżetowy podejmuje Rada po zbadaniu sprawozdania z kontroli rocznych sprawozdań finansowych.

6. Szczegółowe zasady przeprowadzania audytu są ustanawiane w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 37

Umowa w sprawie siedziby

Niezbędne porozumienie dotyczące usytuowania Europolu w państwie siedziby oraz obiektów i sprzętu, jakie to państwo ma udostępnić, jak również szczególne zasady mające zastosowanie w państwie siedziby Europolu do członków organów Europolu, zastępców dyrektorów, pracowników i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między Europolem a Królestwem Niderlandów, która zostaje zawarta po uzyskaniu jednomyślnej zgody Zarządu.

TYTUŁ VI

ODPOWIEDZIALNOŚĆ I OCHRONA PRAWNA

Artykuł 38

Odpowiedzialność za nieuprawnione lub nieprawidłowe przetwarzanie danych

1. Każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne zgodnie ze swoim prawem krajowym za wszelkie szkody wyrządzone osobie fizycznej, powstałe w wyniku błędów prawnych lub faktycznych w danych przechowywanych lub przetwarzanych przez Europol. Tylko państwo członkowskie, w którym wystąpiło zdarzenie powodujące szkodę, może być podmiotem postępowania o odszkodowanie wszczętego przez stronę poszkodowaną, która zgłasza roszczenie do właściwych sądów, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie nie może powoływać się na fakt, że inne państwo członkowskie przekazało niedokładne dane w celu uniknięcia odpowiedzialności wobec poszkodowanego, przewidzianej w ustawodawstwie krajowym.

2. Jeżeli prawne lub faktyczne błędy powstały w wyniku błędnego przekazania danych lub nieprzestrzegania obowiązków ustanowionych w niniejszej Konwencji ze strony jednego lub więcej państw członkowskich, lub w wyniku nieuprawnionego bądź nieprawidłowego przechowywania lub przetwarzania danych przez Europol, Europol lub inne państwo członkowskie jest zobowiązane zwrócić, na żądanie, kwoty wypłacone jako odszkodowanie, chyba że odnośne dane były wykorzystywane przez państwo członkowskie, na terytorium którego wyrządzona została szkoda, z naruszeniem niniejszej Konwencji.

3. Wszelkie spory między tym państwem członkowskim a Europlem lub innym państwem członkowskim, dotyczące zasad lub kwoty spłaty, muszą być przekazywane Zarządowi, który rozstrzyga sprawę większością dwóch trzecich.

Artykuł 39

Odpowiedzialność z innych tytułów

1. Odpowiedzialność umowna Europolu jest regulowana przepisami prawa mającymi zastosowanie do danej umowy.

2. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Europol, niezależnie od odpowiedzialności z mocy art. 38, jest zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez jego organy, zastępców dyrektorów lub pracowników w trakcie wykonywania ich obowiązków, w zakresie, w jakim może im być przypisana wyrządzona szkoda. Postanowienie to nie wyłącza innych sposobów naprawienia szkody które istnieją na mocy postanowień prawa państw członkowskich.

3. Poszkodowany ma prawo żądać od Europolu newszczyznania lub zaprzestania postępowania.

4. Sądy krajowe państw członkowskich właściwe do rozstrzygnięcia sporów dotyczących odpowiedzialności Europolu, wskazane w niniejszym artykule, są określone poprzez odniesienie do odpowiednich postanowień Konwencji brukselskiej z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej później porozumieniami o przystąpieniu.

Artykuł 40

Rozstrzygnięcie sporów

1. Spory między państwami członkowskimi dotyczące interpretacji i stosowania niniejszej Konwencji są na etapie wstępnym dyskutowane przez Radę zgodnie z procedurą określoną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej w celu osiągnięcia rozstrzygnięcia.

2. Jeżeli taki spór nie zostanie rozstrzygnięty w ten sposób w ciągu sześciu miesięcy, państwa członkowskie będące stronami sporu decydują o sposobach jego rozstrzygnięcia na podstawie porozumienia między sobą.

3. Postanowienia odnoszące się do odwołań, określone w postanowieniach dotyczących warunków zatrudnienia personelu na czas określony i personelu pomocniczego Wspólnot Europejskich, stosuje się *mutatis mutandis* do personelu Europolu.

Artykuł 41

Przywileje i immunitety

1. Europol, członkowie jego organów i zastępcy dyrektora oraz pracownicy Europolu korzystają z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania swoich zadań zgodnie z Protokołem ustalającym zasady stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

2. Królestwo Niderlandów i inne państwa członkowskie uzgadniają na tych samych warunkach, że oficerowie łącznikowi oddelegowani z innych państw członkowskich oraz członkowie ich rodzin korzystają z przywilejów i immunitetów niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań przez oficerów łącznikowych Europolu.

3. Protokół określony w ust. 1 zostaje przyjęty przez Radę, stanowiącą jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, oraz zatwierdzony przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

TYTUŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 42

Stosunki z państwami trzecimi i instytucjami trzecimi

1. O ile jest to istotne do wykonywania zadań opisanych w art. 3, Europol nawiązuje i utrzymuje stosunki współpracy z instytucjami trzecimi w rozumieniu art. 10 ust. 4 pkt 1–3. Zarząd opracowuje jednomyślnie zasady regulujące takie stosunki. Niniejsze postanowienie pozostaje bez uszczerbku dla postanowień art. 10 ust. 4 i 5 i art. 18 ust. 2; wymiana danych osobowych odbywa się tylko zgodnie z postanowieniami tytułów II–IV niniejszej Konwencji.

2. O ile jest to wymagane do wykonywania zadań opisanych w art. 3, Europol może również nawiązać i utrzymywać stosunki z państwami trzecimi i instytucjami trzecimi w rozumieniu art. 10 ust. 4 pkt 4, 5, 6 i 7. Po uzyskaniu opinii Zarządu Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, opracowuje zasady regulujące stosunki określone w zdaniu pierwszym. Ustęp 1 zdanie trzecie stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 43

Zmiany Konwencji

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego i po konsultacji z Zarządem, jednomyślnie decyduje w ramach art. K.1 ust. 9 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wszelkich zmian w niniejszej Konwencji, przyjęcie których zaleca państwom członkowskim zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Zmiany te wchodzi w życie zgodnie z art. 45 ust. 2 niniejszej Konwencji.

3. Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z procedurą ustanowioną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, może jedynie z inicjatywy państwa członkowskiego i po rozważeniu sprawy przez Zarząd podjąć decyzję o rozszerzeniu, poprawieniu lub uzupełnieniu definicji przestępstw znajdujących się w załączniku. Może też dodatkowo zdecydować o wprowadzeniu nowych definicji przestępstw wymienionych w załączniku.

4. Sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej notyfikuje wszystkim państwom członkowskim datę wejścia w życie zmian.

Artykuł 44

Zastrzeżenia

W odniesieniu do niniejszej Konwencji nie dopuszcza się zastrzeżeń.

Artykuł 45

Wejście Konwencji w życie

1. Niniejsza Konwencja podlega przyjęciu przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Państwa członkowskie powiadamiają depozytariusza o dopełnieniu wymogów konstytucyjnych w celu przyjęcia niniejszej Konwencji.

3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po wygaśnięciu trzymiesięcznego okresu od notyfikacji, wskazanej w ust. 2, przez państwo członkowskie, które będąc członkiem Unii Europejskiej w dniu przyjęcia przez Radę aktu ustanawiającego niniejszą Konwencję, dopełni jako ostatnie tej formalności.

4. Bez uszczerbku dla ust. 2 Europol nie podejmuje działalności z mocy niniejszej Konwencji do czasu wejścia w życie ostatniego z aktów przewidzianych w art. 5 ust. 7, art. 10 ust. 1, art. 24 ust. 7, art. 30 ust. 3, art. 31 ust. 1, art. 35 ust. 9, art. 37 i art. 41 ust. 1 i 2.

5. Wraz z podjęciem działalności przez Europol działalność kończy Jednostka Europolu ds. Narkotyków, działająca na podstawie wspólnego działania dotyczącego Jednostki Europolu ds. Narkotyków z dnia 10 marca 1995 r. Jednocześnie cały sprzęt sfinansowany ze wspólnego budżetu Jednostki Europolu ds. Narkotyków, opracowany lub stworzony przez Jednostkę Europolu do spraw narkotyków lub postawiony do jej dyspozycji nieodpłatnie przez państwo siedziby do stałego użytku, wraz z wszystkimi archiwami tej jednostki i niezależnie zarządzanymi zbiorami danych, stają się własnością Europolu.

6. Po przyjęciu przez Radę aktu ustanawiającego niniejszą Konwencję państwa członkowskie, działając indywidualnie lub wspólnie, podejmują środki przygotowawcze na mocy ich prawa krajowego, niezbędne do rozpoczęcia działalności Europolu.

Artykuł 46

Przystąpienie nowych państw członkowskich

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do przystąpienia dla każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Tekst niniejszej Konwencji w języku przystępującego państwa, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.
3. Dokumenty przystąpienia zostają złożone u depozytariusza.
4. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie wobec każdego państwa, które do niej przystąpi, pierwszego dnia miesiąca następującego po wygaśnięciu trzymiesięcznego okresu od daty zdepo-

nowania dokumentu przystąpienia lub w dniu wejścia w życie Konwencji, jeżeli nie weszła jeszcze w życie w momencie wygaśnięcia wspomnianego okresu.

Artykuł 47

Depozytariusz

1. Depozytariuszem niniejszej Konwencji jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.
2. Depozytariusz publikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich zawiadomienia, dokumenty lub komunikaty dotyczące niniejszej Konwencji.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den sekstogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας των Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

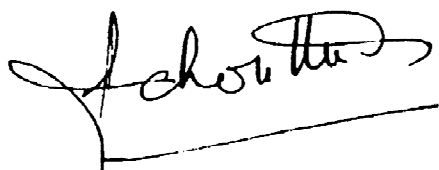
Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

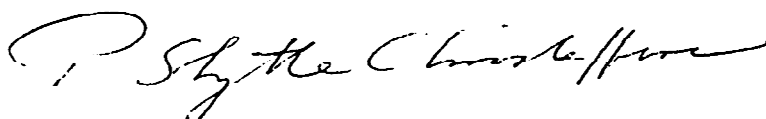
Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

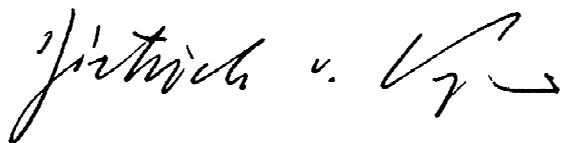
Für die Regierung des Königreichs Belgien

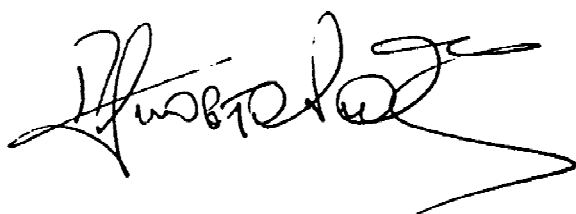
For regeringen for Kongeriget Danmark

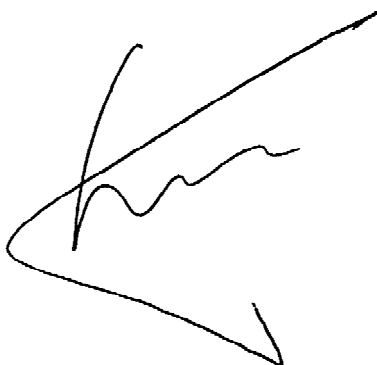
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

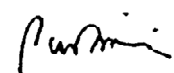
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

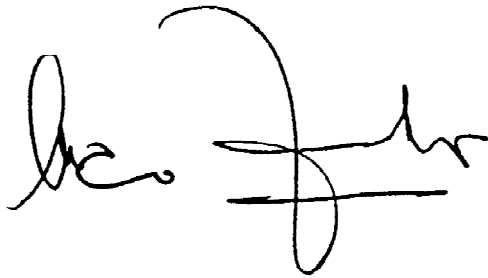

Thar ceann Rialtas na hÉireann

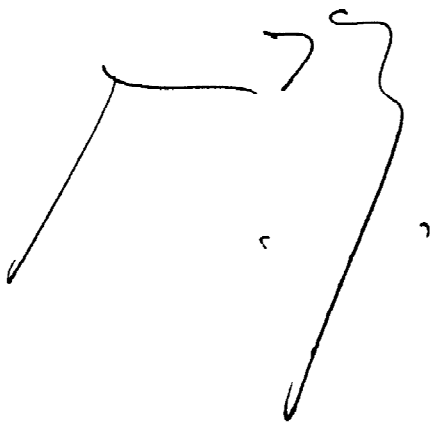
For the Government of Ireland

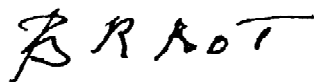
Per il governo della Repubblica italiana

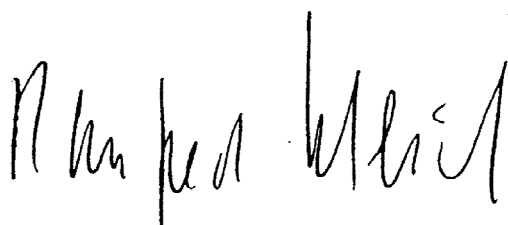
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

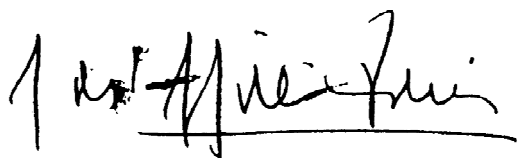
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

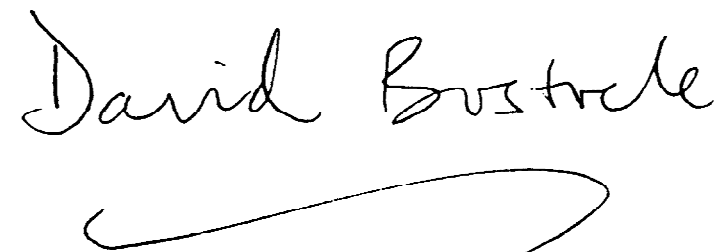
Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ZAŁĄCZNIK

o którym mowa w art. 2

Wykaz innych poważnych przestępstw międzynarodowych, którymi Europol mógłby się dodatkowo zajmować oprócz przewidzianych w art. 2 ust. 2, zgodnie z celem Europolu określonym w art. 2 ust. 1. Wymierzone przeciwko życiu, zdrowiu i wolności osobistej:

- zabójstwo, poważne uszkodzenie ciała,
- nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi,
- porwanie, nielegalne przetrzymywanie i branie zakładników,
- rasizm i ksenofobia.

Wymierzone przeciwko mieniu lub dobrom publicznym, włącznie z nadużyciami finansowymi:

- zorganizowane rozboje,
- nielegalny handel artykułami stanowiącymi dziedzictwo kultury, włącznie z antykami i dziełami sztuki,
- oszustwa i zagarnięcia mienia,
- wymuszenia i wymuszenia rozbójnicze,
- podrabianie produktów i piractwo,
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
- fałszowanie pieniędzy i środków płatniczych,
- przestępczość komputerowa,
- korupcja.

Nielegalny handel i działanie na szkodę środowiska naturalnego:

- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt,
- nielegalny handel zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
- przestępstwo przeciw środowisku naturalnemu,
- nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi substancjami pobudzającymi wzrost.

Dodatkowo, zgodnie z art. 2 ust. 2, akt polecający Europolowi zajęcie się jednym z przestępstw wymienionych powyżej zakłada, że w zakresie jego kompetencji leży również związane z tymi przestępstwami pranie pieniędzy i przestępstwa powiązane. W odniesieniu do przestępstw wymienionych w art. 2 ust. 2, do celów niniejszej Konwencji:

- „przestępstwa związane z substancjami nuklearnymi i radioaktywnymi” oznaczają przestępstwa wymienione w art. 7 ust. 1 Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, podpisanej w Wiedniu i Nowym Jorku dnia 3 marca 1980 r. oraz odnoszące się do materiałów nuklearnych lub radioaktywnych, określonych w artykule 197 Traktatu Euratom i dyrektywy 80/836 Euratom z dnia 15 lipca 1980 r.,
- „przemyt nielegalnych imigrantów” oznacza umyślne działania w celu osiągnięcia korzyści finansowej, zmierzające do ułatwienia wjazdu, zamieszkania lub zatrudnienia na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, sprzeczne z zasadami i warunkami obowiązującymi w państwach członkowskich,
- „handel ludźmi” oznacza poddanie danej osoby rzeczywistemu i nielegalnemu wywieraniu wpływu przez inne osoby w drodze stosowania siły lub groźby, względnie w drodze nadużycia władzy albo podstępny, w szczególności w związku z czerpaniem korzyści z prostytutki, z formami seksualnego wykorzystywania oraz naruszaniem nietykalności cielesnej małoletnich lub handlem porzuconymi dziećmi,

- „przestępstwa związane z pojazdami silnikowymi” oznacza kradzież lub przywłaszczenie pojazdów silnikowych, ciężarówek, półciężarówek, ładunków ciężarówek lub półciężarówek, autobusów, motocykli, samochodów kempingowych i pojazdów rolniczych, pojazdów roboczych oraz części zamiennych do takich pojazdów, jak również przyjmowanie i ukrywanie takich przedmiotów,
- „pranie brudnych pieniędzy” oznacza przestępstwa wymienione w art. 6 ust. 1–3 Konwencji Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa, sporządzonej w Strasburgu dnia 8 listopada 1990 r.

Przestępstwa, o których mowa w art. 2 i w niniejszym załączniku, zostają poddane ocenie przez właściwe władze krajowe, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, do którego należą.

Deklaracja*Artykuł 40 ustęp 2*

„Następujące państwa członkowskie zgadzają się, że w takich przypadkach będą systematycznie kierować spór do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich:

- Królestwo Belgii,
 - Królestwo Danii,
 - Republika Federalna Niemiec,
 - Republika Grecka,
 - Królestwo Hiszpanii,
 - Republika Francuska,
 - Irlandia,
 - Republika Włoska,
 - Wielkie Księstwo Luksemburga,
 - Królestwo Niderlandów,
 - Republika Austrii,
 - Republika Portugalska,
 - Republika Finlandii,
 - Królestwo Szwecji”.
-